

TSJ de Catalunya Sala de lo Social, sec. 1ª, S 28-9-2006, nº 6419/2006, rec. 492/2006
Pte: Falguera Baró, Miguel Ángel

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA

CATALUNYA

SALA SOCIAL

MDT

IL·LMA. SRA. ÁNGELES VIVAS LARRUY

IL·LM. SR. MIGUEL ÁNGEL SÁNCHEZ BURRIEL

IL·LM. SR. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ

Barcelona, 28 de setembre de 2006

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats

més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA núm. 6419/2006

En el recurs de suplicació interposat per ... a la sentència del Jutjat Social 27 Barcelona de data 27 de setembre de 2005 dictada en el procediment núm. 318/2005 en

el qual s'ha recorregut contra la part -I.N.S.S.- (Instituto Nacional de la Seguridad Social), ha actuat com a ponent Il·lm. Sr. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ.

ANTECEDENTES DE HECHO

Primer. En data 04.05.05 va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre Invalidesa grau, en la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 27 de setembre de 2005, que contenia la decisió següent:

"Que desestimando la demanda de ... frente al Instituto Nacional de la Seguridad Social, sobre invalidez permanente absoluta y total derivada de enfermedad común, debo absolver y absuelvo a dicho demandado de las peticiones en su contra deducidas."

Segon. En aquesta sentència es declaren com a provats els fets següents:

Primero. La actora ..., nacida el 15 de enero de 1959 y en situación de alta se encuentra afiliada al Régimen General de la Seguridad Social, como consecuencia de trabajos prestados como limpiadora.

Segundo. El 16 de noviembre del 2004 inició proceso de Incapacidad Temporal del que causó alta médica el 25 de noviembre del 2004, que fue impugnada por la actora.

Tercero. Por resolución del INSS de fecha 22 de febrero del 2005, se resolvió no haber lugar a declararla en grado alguno de invalidez. Teniendo el periodo de carencia necesario.

Cuarto. En fecha 2 de febrero del 2005 se emitió informe por UVAMI, teniéndose por reproducido su contenido.

Quinto. Se agotó la vía administrativa ante el indicado organismo quien por resolución de fecha 6 de abril del 2005 confirmó el pronunciamiento inicial.

Sexto. La base reguladora asciende para la invalidez permanente total y absoluta a 1.211,67 euros /mes.

Séptimo. Las enfermedades que padece la actora son:

- Síndrome fibromiálgico (grado II / III).
- Síndrome de fatiga crónica (grado II).
- Transtorno distímico de grado leve.
- Crisis de taquicardia con exploración cardíaca sin signos de patología cardíaca, en la actualidad.

Tercer. Contra aquesta sentència la part actora va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària que no el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMER. Postula la demandant com a primer motiu de suplicació, amb empara en l'apartat b) de l' art. 191 LPL, la revisió de fets provats de la sentència, sol·licitant-se el canvi en el redactat de l'ordinal segon, per tal d'addicionar -en relació als documents que es citen- les següents frases:"inició nuevo proceso de Incapacidad Temporal en el que continúa el 26-8-2005 (DOC. FOLIADO 24 Y 25), que no debió ser validado por Inspección, como si lo fuera el de 16-11-2004 (DOC. FOLIADO 28)":

Escau tenir present que conforme constant doctrina jurisprudencial per a que prosperi aquesta causa de suplicació, en base al caràcter extraordinari d'aquest recurs, és necessària la concurrència dels següents elements: a) l'existència d'un error en el jutjador en la valoració de la prova, de forma clara i palesa, no basat en conjectures o raonaments; b) que aquest error es basi en documents o perícies que constin en les actuacions que ho posin en evidència; c) que el recurrent assenyali els paràgrafs a modificar, tot proposant una redacció alternativa que concreti la seva pretensió revisòria; d) que els resultats que es postulen, encara que es basin en els dits mitjans de prova, no quedin desvirtuats per altres proves practicades al llarg del judici, atès que en cas de contracció ha de prevaler el criteri del jutge d'instància, en tant que la llei li reserva la funció de valoració de les proves; i e) que les modificacions sol·licitades siguin rellevants i transcendents per a la resolució de les qüestions plantejades.

L'aplicació dels dits criteris ha de comportar la desestimació d'aquest motiu, en ser la proposta d'inclusió irrellevant, atès que res aporta al coneixement per la Sala de la litis la situació actual d'incapacitat temporal, màxim quan en el redactat alternatiu s'inclouen conclusions jurídiques i quan no consta el motiu dels sengles processos d'incapacitat temporal.

SEGON. A través del segon dels motius del recurs, emparat en l' apartat c) de l'article 191 de la Llei foral es denuncia pel recurrent la infracció de l' art. 137 LGSS.

Reiteradament la jurisprudència ve assenyalant -entre moltes d'altres, SSTS 15.06.1990, 18.01.1991, 29.01.1991, etc.- que "para la valoración de la incapacidad permanente, las lesiones y secuelas en cuanto concurren en el sujeto afectado han de ser apreciadas conjuntamente, de tal modo, que aunque los diversos padecimientos que integren su estado patológico, considerados aisladamente, no determinen un grado de incapacidad, sí pueden llevar a tal conclusión, si se ponderan y valoran conjuntamente". I, pel que fa al grau d'incapacitat permanent absoluta, la dita doctrina cassacional ve insistint des d'antuvi -entre moltes d'altres, SSTS 22.09.1988, 21.10.1988, 07.11.1988, 09.03.1989, 17.03.1999, 13.06.1999, 27.07.1989, 23.02.1990, 27.02.1990, 14.06.1990, etc.- que "la realización de un quehacer asalariado implica no sólo la posibilidad de efectuar cualquier faena o tarea, sino la de llevarla a cabo con un mínimo de profesionalidad, rendimiento y eficacia, y la necesidad de consumarlo en régimen de dependencia de un empresario

durante la jornada laboral, sujetándose a un horario, actuando consecuentemente con las exigencias que comporta la integración en una empresa, dentro de un orden preestablecido y en interrelación con los quehaceres de otros compañeros, en cuanto no es posible pensar que en el amplio campo de las actividades laborales exista alguna en la que no sean exigibles esos mínimos de dedicación, diligencia y atención, que son indispensables incluso en el más simple de los oficios y en la última de las categorías profesionales, salvo que se dé un verdadero afán de sacrificio por parte del trabajador y un grado intenso de tolerancia en el empresario, pues de no coincidir ambos, no cabe mantener como relaciones laborales normales aquellas en las que se ofrezcan tales carencias, al ser inquestionable que el trabajador ha de ofrecer unos rendimientos socialmente aceptables"

L'aplicació dels dits criteris ha de comportar la desestimació d'aquest motiu, atenent que cap impossibilitat presenta la demandant per dur a terme feines de naturalesa sedentària o que no requereixin d'esforç físic.

TERCER. Per contra, resta evident a judici de la Sala que la petició subsidiària de declaració d'incapacitat permanent total, articulada per la mateixa via que l'anterior, ha de ser estimada.

És reiterada doctrina d'aquesta Sala (entre moltes altres, la de 19 octubre 1992), així com d'altres Sales socials de diferents Tribunals Superiors de Justícia, que a l'efecte de la declaració d'una Invalidesa Permanent com Total deu partir-se que: a) La valoració de la Invalidesa Permanent ha de realitzar-se atenent fonamentalment a les limitacions funcionals derivades dels patiments del treballador, quan tals limitacions són les quals determinen l'efectiva restricció de la capacitat de guany. b) Han de posar-se en relació les limitacions funcionals resultants amb els requeriments de les tasques que constitueixen el nucli de la concreta professió. c) L'aptitud per a l'acompliment de l'activitat laboral "habitual" d'un treballador, implica la possibilitat de portar a terme totes o les fonamentals tasques de la mateixa, amb professionalitat i amb unes exigències mínimes de continuïtat, dedicació, rendiment i eficàcia, i sense que l'acompliment de les mateixes generi "riscos addicionals o superposats" als normals d'un ofici o comporti la submissió a una "contínua situació de sofriment" en el treball quotidià. d) No és obstacle a la declaració de tal grau d'incapacitat el qual el treballador pugui realitzar altres activitats distintes, més lleugeres o sedentàries, o fins i tot pugui ocupar tasques "menys importants o secundàries" de la seva pròpia professió habitual o comeses "secundaris o complementaris" d'aquesta, sempre que existeixi una impossibilitat de continuar treballant en aquesta activitat i que conservi una aptitud residual que "tingui rellevància suficient i transcendència tal que no li impedeixi al treballador concretar relació de treball futur". I i) Deu entendre's per "professió habitual", no un determinat lloc de treball, "sinó aquella que el treballador està qualificat per a realitzar i a la qual l'empresa li hagi destinat o pugui destinar-li en mobilitat funcional".

Doncs bé, en el present cas resta pacífic i inalterat que la demandant, amb professió de netejadora, presenta una fibromiàlgia de nivell II/III i una síndrome de fatiga crònica de nivell II. Si es té present que l'activitat descrita requereix continues postures de bipedestació, deambulació i flexo-extensió, així com un determinat nivell d'esforç físic, és clar que no és exigible a la demandant el manteniment d'una activitat professional del tot incompatible amb les lesions descrites.

QUART. Les anteriors consideracions, doncs, han de comportar l'estimació del recurs, i amb ell en part de la demanda, declarant l'actora en situació d'incapacitat permanent total per a la seva professió, d'acord amb el que preveu l' article 137 de la Llei General de la Seguretat Social i conseqüentment el dret a percebre les prestacions contributives en quantia del 55 % de la base reguladora, d'acord amb el que estableixen l' article 139 LGSS, l' OM de 15.4.1969 i l' art. 12.2 del Decret 3158/66, de 23 de desembre. Als dits efectes -i conforme allò que consta en l'acta del judici- escau fixar com a base reguladora la de 1.211 euros amb 67 cèntims i la data d'efectes el 02.02.2005, condicionada al cessament a la feina.

Atesos els preceptes legals citats, els concordants amb els mateixos i les demés disposicions de general i pertinent aplicació

FALLO

Que hem d'estimar i estimem el recurs de suplicació interposat per ... contra la sentència dictada pel jutjat del social número 27 dels de Barcelona en data 27 de setembre de 2005, recaiguda en les actuacions 318/2005, en virtut de demanda deduïda per la dita part actora contra l'INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL en reclamació per incapacitat permanent i, en conseqüència, hem de revocar i revoquem la dita resolució, amb la conseqüència de l'estimació en part de la demanda, per la qual cosa hem de declarar i declarem a l'actora en situació d'incapacitat permanent total per a la seva professió, amb el dret a percebre la prestació corresponent en quantia del 55 % de la base reguladora de 1.211 euros amb 67 cèntims mensuals des del 02.02.2005, condicionat al cessament de la feina.; desestimant la pretensió de què se la declari en Incapacitat Permanent Absoluta; conseqüentment condemnem l'ens gestor a estar i passar per la dita declaració i a pagar a l'esmentada demandant aquesta prestació amb els mínims, les millores i les revaloritzacions legalment procedents

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs de cassació per a la unificació de la doctrina, que haurà de preparar-se davant aquesta Sala en els deu dies següents a la seva notificació, amb els requisits previstos en els números 2 i 3 de l'art. 219 de la Llei de Procediment Laboral

Notifiqueu aquesta sentència a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i lliuris testimoni que restarà unit al rotlló corresponent, incorporant-se l'original al corresponent llibre de sentències.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, el Magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.